

Barsel beregnet efter dens Embedskontor, forøget med et Tillæg af 14 Dage; det er Skifterettens Pligt at meddele dem Underretning om Stævningen.

§ 56.

Ved de heromhandlede Boer bliver der iøvrigt at forholde efter de i foregaaende Kapitel givne Regler, forsaavidt ikke denne Lovs Bestemmelser medføre Andet.

Kapitel 5.

Om Behandling af Dødsboer, naar der er en efterlevende Egtefælle, som personlig hæfter for Boets Gjæld.

§ 57.

Naar der i Dødsbo er efterlevende Egtefælle, som hæfter for Boets Gjæld, bliver, forsaavidt Boet ikke skal behandles som Konkursbo enten ifølge Længstlevendes Beggjering eller paa Grund af Konkurslovens § 145, nedenstaaende Regler at følge, hvorimod de ovenfor om Behandlingen af Dødsboer i Almindelighed givne Forrifter blive at følge, naar Dødsbo skal skiftes og den overlevende Egtefælle ikke hæfter for Boets Gjæld.

§ 58.

Naar den længstlevende Egtefælle, som er ansvarlig for Boets Gjæld, skal skifte med den Forstafvødes Arvinger, har Skifteretten at sørge for, at der ikke derved skeer videre Standsning i Boets Benyttelse af den Paagjældende end høist nødvendig.

Kun forsaavidt der er særlig Grund til at befrygte, at den Længstlevende, medens Skiftet staaer paa, utilbørlig vil forrykke Boets Tilstand, kan Skifteretten enten af egen Drift eller ifølge Opfordring af Arvingerne eller disses Bærger træffe de fornødne Foranstaltninger til at fratage den Længstlevende Raadigheden over Boet og overgive denne til en god Mand, der da som Bærger bestyrer Boet, medens Skiftet varer.

At saadan Foranstaltning er truffen, bliver at kundgjøre ved Thinglæsning og ved Beskjendtgjørelse i Aviserne efter de om Umyndiggjørelse gjældende Regler.

§ 59.

De af den Længstlevende opgivne Arvinger blive af Skifteretten at underrette om Skiftet, forsaavidt deres Opholdssted heri Landet kjendes. Vides det ikke, om en Arving eller Legatar, er ilive, eller deres Opholdssted ikke kjendes, bliver der at udstede en Indkaldelse til dem, der indrykkes i de i § 21 nævnte Tidender med saadant Barsel, som af Skifteretten findes passende; det Samme gjælder, forsaavidt Arvinger eller Legatarer have Opholdssted i Udlandet, medmindre det foretrækkes at give dem særlig Underretning.

§ 60.

Skiftet bør grundes paa den Længstlevendes egen Opgivelse af Boets Aktiver og Passiver, forsaavidt denne erkjendes af de tilstedeværende Arvinger eller disses Bærger, og Skifteretten ikke paa de Umyndiges eller Fraværendes Begne finder nogen særdeles Anledning til at betvivle dens Rigtighed. Men selv naar Opgjørelsen ikke fra alle Sider erkjendes for rigtig, bør dog ingen Realisation af Boets Giendele finde Sted, men disses Værdi alene under Anvendelse af Reglerne i § 48 ansættes af willige Mænd, ligesom der med Hensyn til de anmeldte Fordringers Rigtighed i Reglen kun bliver at anstille saadan Undersøgelse, som af Skifteretten skjønnes efter Omstændighederne at være tilstrækkelig, saasom ved at adspørge Kreditorerne o. s. v.